

[Maisted]

den struktur, vi har, den industrielle sammensætning, vi har, skal vi være glade for, at der findes nogen beskyttelse for de mindre danske virksomheder.

Der er ikke fremført ét eneste argument, der viser, at det skulle være hverken teknologisk eller økonomisk en fordel for os at tilslutte os konventionen. Men det er det sædvanlige pres fra tjenestemændene, der ønsker at deltage i disse internationale sammenkomster og rejser osv. De får påvirket selv en konservativ industriminister til ikke at varetage danske virksomheders interesser.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg beklager, at min partifælle tvinger mig til at korrigere. Der er rettet nogle angreb på embedsmændene i denne sag. De er uberettigede. Der er ikke lagt pres på nogen politikere fra embedsmændenes side i denne sag. Forslaget reducerer jo behovet for antallet af tjenestemænd og offentligt ansatte i Danmark, hvis vi vedtager det. Hvis man skal se på det ud fra den vinkel, vi normalt betragter det fra fra fremskridtspartiets side, sker der altså en reduktion af antallet af offentligt ansatte, hvis vi vedtager lovforslaget. Men det argumenterer hr. Maisted altså imod.

Jeg har også noteret mig, at min partifælle siger, at når Industrirådet har skiftet mening fra 1966 til 1983, er det noget, der er sket pludseligt. Ja vel, der er dog gået 23 år.

Hr. Maisted påstår, at patentagenterne taler på vegne af 90 pct. af dansk erhvervsliv. Det gør de ikke. De danske patentagenter har talt meget dygtigt, argumenteret meget dygtigt for, at de fortsat skulle have mulighed for at tjene tykt på sagsbehandling, tjene tykt på papirnusseri. Hr. Maisted går ind for, at nogle patentagenter fortsat skal sidde og tjene tykt på at lave papirnusseri for dansk erhvervsliv. Vi andre ønsker, at dansk erhvervsliv skal befries for disse omkostninger. Det er realiteten, når hr. Maisted modarbejder forslaget her.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg er selvfølgelig enig med det medlem, der sagde til mig, om vi ikke kunne tage den diskussion nede i gruppeværelset. Men jeg

bliver nødt til at sige til hr. Askjær Jørgensen, at det med øgning af antallet af offentligt ansatte er en misforståelse, idet det er et område, hvor indtægter og udgifter balancerer. Det, man sikrer, er altså en eksport af tjenesteydelser igennem patentagenter på en 100-150 mill. kr. om året. Det anser jeg også for at være danske virksomheders, og de varetager altså danske virksomheders interesser.

At Industrirådet skifter holdning, kan umiddelbart forekomme uforståeligt, men det skyldes nok, at det ikke har en baggrundstilslutning fra sine medlemmer. Der har ikke været nogen særlig interesse blandt Industrirådets medlemmer i denne sag, og derfor har tjenestemændene ansat i Industrirådet kørt den solo i samarbejde med tjenestemændene i ministeriet. Det ser man mange gange. Det bør være en advarsel for medlemmerne af organisationerne. De bør følge betydelig bedre med i disse sager og ikke lade deres ansatte køre sagerne, for de to parter interesser er tilsyneladende ikke sammenfaldende.

Industriministeren (Stetter):

Hr. Maisted's angreb på Industrirådet og andre erhvervsorganisationer vil de pågældende formentlig selv vide at afvise. Nu bliver der lejlighed til at møde op i erhvervsudvalget og diskutere disse angreb med hr. Maisted.

Hr. Rahbæk Møller fremsatte nogle kommentarer til Landbrugsraadets holdning. Jeg skal her henvise til min besvarelse af 19. april 1983 til erhvervsudvalget. Det fremgår af dette svar, at Landbrugsraadet bekræfter, at det er korrekt, når det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at Landbrugsraadet finder, at Danmark bør ratificere den europæiske patentkonvention.

Hr. Rahbæk Møller gjorde også nogle bemærkninger om dansk medicinalindustri. Jeg bliver nødt til at erindre hr. Rahbæk Møller om, at vedtagelsen af patentloven i 1967 bl.a. fastlagde, at det eksisterende forbud mod patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler blev ophævet, men industrien fandt, at det var nødvendigt med en overgangsperiode, og den har man haft. Der er nu gået 15 år siden dengang, og dansk medicinalindustri finder nu generelt, at forbuddet mod patentering af lægemidler i